มิตรในเรือน

แม่เป็นครูผู้สอนแต่ตอนต้น
แม่ทุกคนอุดมพรหมวิหาร
แม่มีเมตตากรุณามุทิตาการ
แม่มีญาณอุเบกขาเป็นอารมณ์

แม่เหมือนพระอรหันต์อันสูงสุด
แม่หวังบุตรธิดาอย่าขื่นขม
แม่กับลูกผูกมิตรจิตชื่นชม
แม่จึงสมภาษิตมิตรในเรือน

มีเพื่อนอื่นหมื่นแสนไม่แม้นแม่
เป็นเพื่อนแท้แม่เกล้าเฝ้าอุปถัมภ์
เป็นทั้งแม่-เพื่อน-ครู อยู่ประจำ
ทุกเช้าค่ำรักห่วงดั่งดวงใจ

ให้กำเนิดเกิดกายสายโลหิต
แม่ไม่คิดหน่ายรักพลิกผลักไส
เป็นแม่พระแม่เรือนแม่เพื่อนใจ
แม่เหมือนนัยธรรมสุคตสุดบูชา

อันมวลมิตรอื่นใดหาไม่ยาก
หาลำบากยิ่งแท้แม่มาตรฐาน
ผู้เป็นพรหมเป็นพระบูรพาจารย์
ควรแก่การเทิดไว้ไหว้บูชา

หมดอื่นอื่นหมดไปหาใหม่แก้
หากหมดแม่แล้วไม่มีที่จักหา
เป็นทั้งมิตรแม่ประเสริฐแต่เกิดมา
ร่วมชายคาเรือนตนแม่คนเดียว

อันมารดาเป็นมิตรสนิทนัก
ในเรือนจักหาใครเทียบมาเปรียบหนอ
ยามเราทุกข์ท่านปลอบใจไม่รีรอ
สุขพะนอพลอยยินดีปลื้มปรีดา

คนทั้งโลกเกลียดเราไม่เอาเรื่อง
แม่ประเทืองยังรักเราหนักหนา
ท่านสละความสุขทุกเวลา
ควรบูชาเนืองนิตย์ยอดมิตรในเรือน

แม่เป็นมิตรชิดใกล้กว่าใครอื่น
มิตรแสนหมื่นมิเทียบเปรียบแม่ได้
พระคุณหลากมากยิ่งกว่าสิ่งใด
เกินไศลหล้าฟ้าท่วมธาตรี

เรือนที่เราเนานัยได้อบอุ่น
เพราะท่านจุนเจือจึงซึ่งสุขศรี
มิตรใดใดในหล้าบารมี
จะหาที่เทียมทันนั้นไม่มี

เมื่อลูกเกิดกายแม่เจ็บเหมือนเหน็บศร
เมื่อลูกมรณ์แม่เจ็บใจเหมือนใครหยาม
ตอนลูกอยู่แม่ช่วยชูให้เด่นงาม
เห็นลูกทรามแม่ห่วงนักคอยตักเตือน

หากลูกทุกข์แม่พลอยทุกข์ไปกับเจ้า
ลูกหายเศร้าแม่สุขใจใครจักเหมือน
แม่กับลูกผูกพันจิตมิตรในเรือน
เป็นทั้งเพื่อน เป็นทั้งแม่...มิตรแท้เอย.